

Skolas-semināra Alfa 2010 dalībnieku viedokļus un atsauksmes par nometnē pavadīto laiku

Nometne „Alfa” ir labākā nometne Latvijā. Šajā nometnē es satiku ļoti daudz labu un gudru cilvēku, ar lielāko daļu no tiem es sadraudzējos, šī nometne rada neaprstāmu vienotības sajūtu.

Nometnē notika ļoti daudz interesantu lekciju, kuras vadīja augstskolu pasniedzēji un bijušie alfiēši, par brīnumu, neviena no lekcijām nebija garlaicīga, jo tās bija pasniegtas interesantā veidā un katrā no tām bija kaut kas, kas noder arī īstajā dzīvē. Īpaši interesantas bija lekcijas ekonomikā, tajās vienkāršā valodā paskaidroja sarežģītas lietas, iemācīja pamatus biznesā un attīstīja līdera spējas, tas man tagad ļoti noder, jo pēc nometnes es iestājos skolas parlamentā un tagad kļuvu par tās prezidentu. Visām sekcijām notiek dažas lekcijas kopā ar kādu citu sekciju, notika arī kopējas lekcijas visai nometnei reizē. Pēc šīm lekcijām man radās apņemšanās piedalīties arī bioloģijas un ekonomikas olimpiādēs.

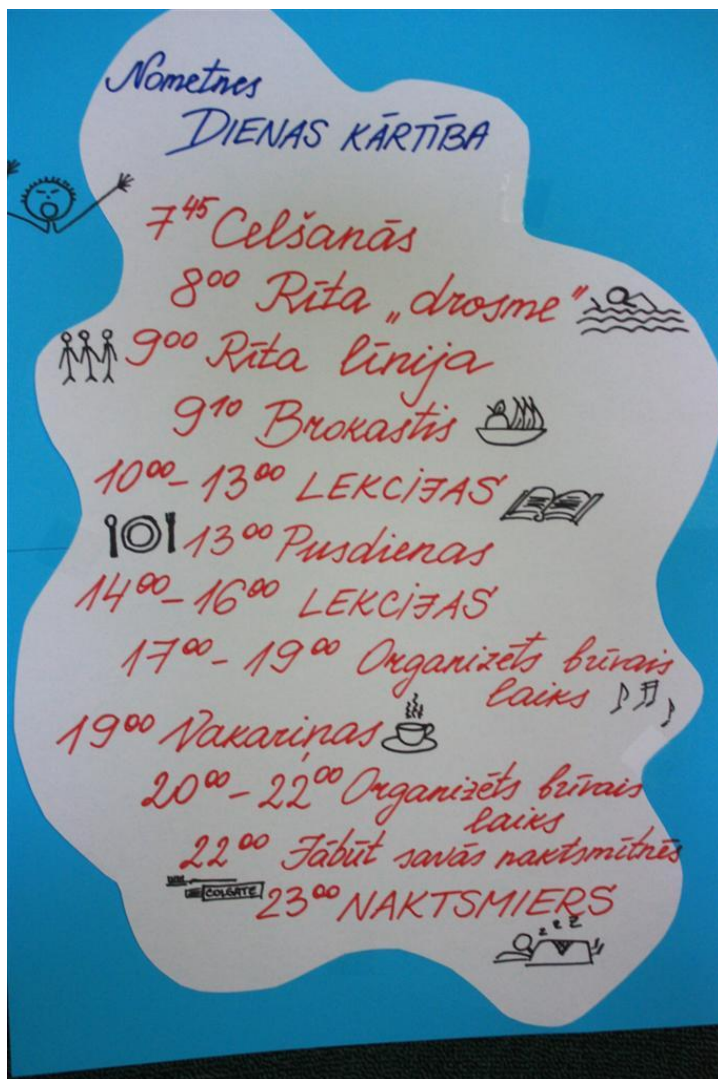
Nometnē arī izņemot lekcijas notiek sporta nodarbības, dejas un dziedāšana. Nometnē es pirmo reizi dziedāju kori un man iemācīja dejojot. Katru rītu mēs skrējām pa brīnišķīgo Zasas parku, kopš tā laika es cenšos skriet no rītiem. Nometnē viss notika brīvprātīgi, bet nebija neviens, kas no kaut kā atteiktos, jo visas nodarbības un darbi bija interesanti, un bija īpaši „Alfas” vienotības sajūta.

Pēc nometnes reizi mēnesī notiek „Beta”, tā ir diena, kurā atkal satiekas visi, kas bija vasaras nometnē, klausās interesantas lekcijas vai iet ekskursijās, viena no tādām ekskursijām bija uz LU Cietvielu Fizikas Institūtu, šī ekskursija man ļāva pilnveidot savu zinātniski pētniecisko darbu un iegūt ar to 2. vietu valsts ķīmijas ZPD konkursā.

Draugi kuri man bija nometnē kļuva par īstiem draugiem, mēs laiku pa laikam satiekamies un bieži viens otram palīdzam, „Alfa” vieno.

Šī nometne bija labākais, kas ar mani bija noticis 2010. gadā. Trijās nedēļās, kurās notika nometne, es iemācījos vairāk nekā veselā skolas mācību gadā, ieguvu jaunus draugus. Tā ir īpaša nometne, tajā nevar piedalīties jeb kurš, tas ir jānopelna, pierādot savas zināšanas olimpiādēs un ZPD konkursā.

*Andris Lelis,
Rīgas 84. Vidusskola, 11a klase
Ķīmijas-bioloģijas sekcija*

Mans Alfas stāsts:

Alfa ir bijusi labākā un daudzpusīgākā vasaras nometne, kādā esmu piedalījies – katru darba dienu rosījāties pie augstskolu profesoriem - klausījāties lekcijās, kurās cituviet, iespējams, nekad nerastos iespēja piedalīties. Neformālā gaisotnē tikāties ar tā brīža Izglītības ministri, izteicām savas domas par izglītības plusiem un mīnusiem, lielajā +30 grādu karstumā devāties peldēties uz tuvējo dīķi, ēdināja mūs tik labi, kā nekad agrāk nebiju ēdusi – visi tie lauku labumi...

No rītiem mūsu „Rīta Drosme” veda pār Zasas parka tiltiem un caur alejām, 3 dienu laikā izveidojām savu Valsti spēlē „Prezidents”, dibinājām savas ķīmiskās fabrikas simulācijas spēlē „Fabrikants” Uģa Strausa vadībā. Mūsu mīļās Mudītes un auklīšu uzraudzībā sēdējām ap ugunsgrāvu un dziedājām... Vairāk kā 50 gudru, jautru un daudzsološu jauniešu vienuviet, draugi un domubiedri, kurus nekad neaizmirsīšu!

Trīs fantastiskas nedēļas – pilnas dziesmām, dejām, zināšanām un prieka! Lai dzīvo Alfa!

Annija Andersone
Āgenskalna Valsts ģimnāzija, 12.2 klase
Rīga, 2011. gada 1. jūnijs.

Nebeidzamas jautrības kokteilis ar zinātnisku piegaršu- tā es dažos vārdos varētu raksturot nometni Alfa. Tā ir unikāla iespēja iepazīt brīnišķīgus cilvēkus- gan Alfā dalībniekus, gan lektorus, gan, protams, organizatorus, kas padara šo nometni nepārspējamu. Es Alfā esmu guvusi brīnišķīgu pieredzi, un esmu iemācījusies daudz ko tādu, par ko agrāk pat nebiju nojautusi. Šī nometne sniedz ieskatu visdažādākajās dzīves tēmās, sākot ar fiziku un ķīmiju un beidzot ar sociālajām zinībām. Tā kā es biju matemātikas un informātikas sekcijā, šajās jomās uzzināju visvairāk. Ļoti interesanta un izglītojoša ir Uģa Strausa radītā spēle „Prezidents”. Šīs spēles laikā visi nometnes dalībnieki mācās saimniekot un pārvaldīt paši savu valsti. Spēlējot „Prezidentu”, esmu guvusi nenovērtējamu pieredzi, ko varēšu izmantot nākotnē. Pateicoties šai spēlei, es sāku domāt rezultātu, nevis problēmu rāmī. Protams, bez šīs spēles un lekcijām notika daudzas citas aktivitātes. Paralēli mācībām varēja nodarboties gan ar sportu, gan mūziku un dejām. Tika veidoti koncerti- Alfā atklāšanas un noslēguma koncerts. Šiem koncertiem visi rūpīgi gatavojās un, pateicoties tiem, esmu iemācījusies daudzas skaistas dziesmas, kā arī interesantas dejas. Alfā katru gadu tiek rīkoti braucieni pa Latvijas skaistākajām vietām. Man laimējās pabūt gan Jēkabpils pilī, gan brīnišķīgajā Preiļu parkā un slavenajā Leļļu muzejā. Bieži Alfā notiek tematiskie vakari. Īpaši skaists, manuprāt, ir vakars, kad katra sekcija demonstrē savu iestudēto priekšnesumu, kā arī talantu vakars, kurā vienmēr var uzzināt vēl ko jaunu par Alfā dalībniekiem. Šī nometne katram no mums, tās dalībniekam, dod šo lielisko iespēju saprast, ko tieši mēs dzīvē vēlamies sasniegt un kurš no tās ceļiem ir vispiemērotākais tieši mums. Alfa ir neaizmirstams piedzīvojums, kas paliks manā atmiņā uz visu atlikušo mūžu!

*Ilze Ošiņa,
Rīgas Valsts 1. ģimnāzija, 12b klase*

Ļoti efektīva izglītošanās un vislabākā atpūta visdraudzīgākajā draugu lokā – lai arī tās šķiet pilnīgi nesavienojamas lietas, tās visprecīzāk raksturo Alfu. Tikai trīs nedēļas, bet iegūtas zināšanas vismaz viena mācību gadu apjomā, apgūtas prasmes un iemaņas, kuras dzīvē ir un būs ļoti noderīgas, kā arī iepazīti ļoti daudzi jauni draugi.

Laikam jau visa nometnes sāls slēpjas cilvēkos, kas tur piedalās. Dalībnieki ir 50 labākie Latvijas bērni, kuru kompānija ir neaprakstāma un unikāla. Visi dalībnieki, lieliskie audzinātāji, nometnes vadītāja un pieaicinātie lektori ir draudzīgi, pretimnākoši, saprotoši un pieņemoši, lai arī kāds ir cilvēks. Ja rodas kāda ideja, vienmēr daudzi to atbalstīs un palīdzēs vai argumentēti atteiksies, nevis neko nedarīs. Sen ir pierādīts, ka saliedētā kolektīvā sokas labāk gan darbs, gan mācības. Par Alfu varu pateikt tikai to, ka šis novērojums sevi pierāda vispārākā formā, ko arī apstiprina tāda lieta, ka visi vienmēr apmeklēja gan lekcijas, gan organizētos pasākumus, laigam bija iespējams tos viegli izlaist.

Es aizpagājušajā gadā biju matemātikas un informātikas sekcijā, un šogad es biju sociālo zinātņu sekcijā. Katrā sekcijā ir savi lektori, kuri pasniedz lekcijas dažas dienas, kas padara mācības dažādas un interesantas. Matemātikas un informātikas sekcijā es apguvu augstākās matemātikas elementus, padziļinātu analīzi, kriptogrāfijas noslēpumus, sapratu datora domāšanu, kā arī ieguvu ieskatu programmēšanā. Visspilgtāk atmiņā man ir palikušas lektora Cibuļa spēles, kuras bija ļoti interesantas, atraktīvas un labi uztrenēja telpisko domāšanu. Sociālo zinātņu sekcijā bija visdažādākās lekcijas – stāstīja par ekonomiku, filmēšanu, komandas saliedēšanu, filozofiju, personisko izaugsmi, tieslietām, akcijām, radošumu, uzņēmumu veidošanu. Visi lektori bija forši, un šajā sekcijā mēs bieži gājām laukā un praktiski darījām interesantas lietas.

Bija arī nodarbības, kas notika dažām vai visām sekcijām kopā. Vislabākā no tām ir valsts būvēšanas simulācijas spēle "Prezidents", kuru vadīja Uģis Strauss un to mēs spēlējām veselas divas dienas. Šī simulācijas spēle mums ļāva iejusties gan uzņēmēja, gan deputāta, gan parastā strādnieka lomā. Es visu laiku biju ministra prezidenta amatā. Es sapratu un pats izbaudīju, kā strādā valsts iekārta, kādas ir valsts un uzņēmēju attiecības, labas ārpolitikas nozīmīgumu, kā arī sāku domāt plašāk un par visiem. Šis amats bija liels manu spēju pārbaudījums, un pateicoties šajai spēlei un visai nometnei, es tagad esmu sapratis, ko vēlos savā dzīvē.

Kopumā "Alfa" ir vislabākais kas ar mani ir noticis, jo tā ir mani stipri pārvērtusi ļoti pozitīvā virzienā, kā arī parādījusi pasauli no cita skatu punkta. Un tas viss tikai trīs nedēļās!

*Kalvis Kalniņš,
Liepājas Valsts 1. ģimnāzijas 11d klase
2009. gada matemātikas un informātikas sekcija,
2010. gada sociālo zinātņu sekcija.
Nometne „Alfa” 2010*

Pagājušajā gadā nometnē biju pirmo reizi. Nezināju, kas un kā būs, jo nebija plaši pieejama informācija, tomēr tas, kas bija, tas bija pozitīvi. Tā nu nolēmu braukt. Sākumā biju ļoti priecīgs, ka braucu kopā ar savu draugu, bet ātri vien ieguvu jaunus. Nometnē visi bija draudzīgi. Cilvēkus ātri iepazīnu, un ar viņiem bija jautri. Sākumā gan likās, ka visi ir pārāk gudri, tāpēc nekāda baigā jautrība nebūs, tomēr es kļūdījos.

Nometnē varēja daudz iemācīties - bija daudz interesantu un noderīgu lekciju, Mācījāties dejot, sportojām, spēlējām dažādas spēles. Nometnē valdīja pozitīva gaisotne. Bija daudz mīlestības, jo spēlējām apskaušanās spēli, tāpēc visiem ātri pārgāja kautrība, un bija iespēja apskaut meitenes...un arī zēnus ☺!

Lekcijas bija par daudz dažādām tēmām, bija interesanti klausīties gudros cilvēkus, kuri stāsta dažādas dzīvas gudrības. Interesanti bija arī tajās grūtajās lekcijās, kur neko nevarēja saprast.

Kopumā varu teikt, ka Alfa ir ļoti superīga pasākums, un, ja ir iespēja kļūt par alfieti, tā noteikti ir jāizmanto. Nevajag baidīties no tā, ka citi būs gudrāki, galvenais ir doties uz nometni un labi pavadīt laiku!

*K. Melnis,
Tukuma Raiņa ģimnāzija 12.b klase
Alfietis 2010*

Pagājušo gadu maijā tiku uzaicināts uz vasaras nometni. Tad, protams, vēl nezināju, kas ir „Alfa,-” uz ielūguma bija rakstīts vienīgi tas, ka esmu ielūgts uz fizikas nodaļu, nepieciešama ārsta zīme un visādi citi dokumenti (nu kā jau parasti ir ar nometnēm, bet šo nometni nekādā gadījumā nevarētu nosaukt par parastu). Saprotams, es mēģināju atrast paziņas, kuri jau bija piedalījušies - un tālu gan nebija jāmeklē, jo kori atradu vienu ķīmiķi, kurš bija „Alfā” pāris gadus pirms manis. Ko viņš teica? „Jā, jā noteikti brauc, tas ir labs pasākums” (pārfrāzēju, jo neatceros taču precīzi, ko viņš man teica, taču tās viennozīmīgi bija pozitīvas atsauksmes). Kad dokumenti pa visām malām bija salasīti devos pie Mudītes (Mudītes Kalniņas). Tas gan bija mazlietiņ ar nokavēšanos, taču par laimi visas no piecdesmit vietām vēl nebija aizpildījušās.

Jau mēnesi vēlāk vasaras vidū devos sakravātiem koferiem uz Zasu Jēkabpils rajonā. Laiks tāpat kā vieta bija jau no pirmā skata brīnišķīgi - vasaras vidus, kad notiek „Alfa” ir pats siltākais gada laiks; Zasa, kur pagājušo gadu notika „Alfa”, ir mazs un kluss ciematiņš ar pāris veikaliem un skolu, kur tad arī mums izredzētajiem 50 bija iespēja palikt 3 nedēļas. Man jau šķiet, ka Zasa tika apgriezta kājām gaisā ar mūsu izdarībām.

Pirmās dienas kā jau vienmēr bija satraucošas. Uz nometni bija atbraukuši jaunieši (uz „Alfu” tiek aicināti tikai 9.-11. klašu skolēni) no visas Latvijas. Varu teikt, ka man bija laimējies, jo satiku jau vairākus pazīstamus paralēlās klases biedrus un citus rīdziniekus, sarunas aizgāja diezgan ātri. Jau no paša sākuma atmosfēra nometnē bija draudzīga un tās gaitā tikai pastiprinājās.

Alfa, man šķiet, ir ļoti labi noorganizēts pasākums. Viena no pirmajām lietām, ar ko bija jāpiepazīstas bija dienas kārtība. Alfieši nometnē ceļās pulksten septiņos. Jā, septiņos, jo līdz bez piedspadsmiņiem viņi vajājas pa gultām, negribēdami celties augšā. Ļoti svarīga dienas sastāvdaļa ir tā saucamā „Rīta drosme” jeb vienkārši rīta rosme. Tas nozīmē, ka bez tālāk paredzamās prāta mežģīšanas un mācīšanās notiek arī fiziskas aktivitātes, piemēram skriešana, staipīšanās un peldēšanās vietējos Zasas dīķos. Man jāsaka, ka tieši šī ir viena no lietām, ko esmu paņēmis līdzī tātālāk no vasaras nometnes. Kad laiks ir siltāks, es mēdzu izskriet ārā ap māju kādus piecus sešus apļus. Līdz ar šādu dienas režīmu tiek iemācīts veselīgs dzīvesveids (arī ēdināšana bija ļoti laba – trīsreiz dienā, un tie nebija kartupeļi frī kā skolā katru dienu).

No brokastīm līdz pievakarēm ar pusdienu pauzi notika nometnes galvenā daļa. Katru dienu (vismaz 95% no visām dienām) „Alfā” tiek pasniegtas lekcijas. Pie mums atbrauca kāds profesors vai biznesmenis, lai noturētu lekciju

(par šo pasākuma organizēšanas daļu droši vien visvairāk jāpateicas tieši Mudītei, jo uztaisīt tā, lai katru dienu kāds pie mums atbrauktu un arī gribētu atbraukt vajadzētu būt diezgan sarežģīti). Ko sniedza šīs lekcijas? Es nedomāju, ka to galvenais mērķis bija mums iemācīt formulas (lai gan vienā stundā profesors tomēr uzstājīgi ņēmās pa visu tāfeli ap speciālo relativitātes teoriju, un labi vien ir, ka nākamajā dienā neķērās klāt vispārīgajai relativitātei), jo to mēs pamatā darām skolā vai vispār mācību gada laikā, taču tas, ko ieguvu bija drīzāk sapratne par to, ko iesākt un kā attīstīt manas zināšanas ne tikai fizikā (es biju fizikas sekcijā), bet arī citās zinātnēs un dzīves sfērās. Es domāju, ka ļoti labs piemērs šeit ir profesora Broka lekcijas. Tajās, cik atceros, nebija nevienas formulas. Veselas divas dienas profesors mums stāstīja tīri savu filozofisko viedokli par lietām un notikumiem pasaulē, un tas palika atmiņā vairāk nekā, teiksim, lekcija par astronomiju un saules sistēmas planētām. Jā, bija mazliet dīvaini klausīties tos savādos profesora spriedumus un uzskatus, taču galvenais ir tas, ka tas lika mums pašiem aizdomāties par tādām abstraktām lietām.

Lielākā daļa alfiēšu nometnē (aptuveni 75%) ir eksakti orientēti jaunieši, kuriem padodas tādi mācību priekšmeti kā matemātika, informātika, ķīmija, bioloģija, fizika. Ķīmiķi, biologi un fiziķi neiztika arī bez praktisko zināšanu papildināšanas. Mēs sadalījāmies pa mazām grupiņām un katrai tika uzdots izstrādāt zinātnisko darbu par konkrētu tēmu. Tā, starp citu, ir vēl viena lieta, ko paņēmu līdzī somā braucot mājās no „Alfas”. Zinātniskais darbs vai pētījums sevī iekļāva daudzus eksperimentālus uzdevumus. Manai grupai, piemēram, bija jāmēra mata biezums. Kā to izdarīt? Ne jau taču ar lineālu! Patiesību sakot zinātniskai mata biezuma noteikšanas metodei nepieciešams lāzers un jā – arī lineāls. Darbs bija jāveic komandā, tātad jāsadala uzdevumi, ko arī lieliski izpildījām. Cīnījāmies ar prezentāciju līdz pēdējam vakaram, precīzāk, pēdējā vakarā pirms uzstāšanās. Skolā šogad bieži nācies izstrādāt līdzīga rakstura darbus un pēc šīs lieliskās pieredzes tas sagādā mazākās grūtības.

Bez jau nosauktajām aktivitātēm nometnē notika arī dejošana un dziedāšana un sporta spēles. Tas, kas dienas kārtībā apzīmēts kā brīvais laiks, patiesībā nemaz nebija tik brīvs. Pareiza izvēle no organizatoru puses, jo neatceros, ka nometnē bija kāds mirklis, kad tiešām bija garlaicīgi. Pilnīgi visi alfiēši iemācījās vismaz pāris jaunas dejas, un vakaros, kad bija ballītes, pat tie, kuri parasti stutē sienas, devās dejojot, jo nu jau visi taču daudz maz mācēja. Tā līdz vēlai naktij, līdz pulksten vienpadsmitiem. Atklājās arī muzikālie talanti. Visi dalībnieki (izņemot vienu, par kuru tiešām varu galvot, ka viņš ironiskā kārtā ir liepājnieks, kurš neprot dziedāt) iemācījās kādas 10 jaunas dziesmas, kuras arī nodziedājām pāris koncertos. Par pavadījumu un kārtību šajās nodarbībās rūpējās mūzikas skolotāja Inga. Man izskatījās, ka viņai tiešām bijusi pieredze ar jauniešiem. Mums notika arī basketbola un volejbola, novusa un galda tenisa turnīri. Alfiēšu starpā atradās arī rūdīti sportisti. Interesanti, ka „Alfas” izlases gan basketbolā, gan volejbolā uzvarēja vietējos spēkus.

Visbeidzot, pats vērtīgākais, ko ieguvu nometnē bija kontakti un draugi. „Alfā” var atrast ļoti daudz līdzīgi domājošus prātus. Visi dažādie pasākumi pamatīgi saliedēja mūsu kompāniju. Jau pēc pāris dienām zināju, kā katru sauc. „Alfā” visi ir vienlīdzīgi. Nav nozīmes vai tu esi „sīkais”, kas tikko beidzis devīto klasi vai arī pilngadīgs topošais divpadsmitklasnieks – visi pret tevi izturēsies vienādi. Ar 3,5 nedēļu limitu dažiem, mani ieskaitot, gan bija par maz, tāpēc maza kompānija tikās vēl arī pēc tam Rīgā, Jēkabpilī un Dobelē. Es varu teikt, ka pēc šīs nometnes man ir paziņas/draugi visās Latvijas malās, un viņus sanāk redzēt diezgan bieži. Kad pienāk kāds lielāks vai mazāks konkurss vai olimpiāde, vienmēr prieks ieraudzīt atpazīstamas sejas; mums ir daudz kas kopīgs, par ko parunāt.

*Māris Seržāns,
Rīgas Valsts 1. Ģimnāzija, 10 klase
Vasaras nometne „Alfa”*